

løst under den hidtidige kommandostruktur, men var alene fokuseret på Alliancens fremtidige opgaver. Udtalelserne indeholdt derfor ej heller en vurdering af den indsats, som de ansatte ved NATO hovedkvarteret i Karup har ydet gennem årene, og jeg har ikke andet end grund til at være yderst tilfreds hermed.

svar, fredsstøttende operationer og samarbejdet med partnerne i Østersøområdet, så vil der i den ny kommandostruktur ikke være behov for denne type hovedkvarterer. Mine udtalelser var således alene møntet på de opgaver, som Alliancen skal løse i fremtiden og ikke på den yderst tilfredsstillende indsats, som NATO hovedkvarteret i Karup har ydet.

Spm. nr. S 3716

Til forsvarsministeren (23/6 03) af:

Pernille Blach Hansen (S):

»Finder ministeren, at hovedkvarteret som en fast installation ikke tjener noget militært formål efter Sovjetunionens sammenbrud for over 10 år siden, og mener ministeren ikke, at udtalelserne af en sådan karakter, at en undskyldning til de ansatte ved Nato-hovedkvarteret i Karup fra ministeren var på sin plads?«

Begrundelse

I artikel i Midtjyllands Avis den 13. juni 2003 er ministeren citeret herfor.

Svar (2/7 03)

Forsvarsministeren (Tove Fergo, fg.):

NATO har historisk set tilstræbt at tilpasse sin kommandostruktur til de mest sandsynlige opgaver. Under Den Kolde Krig var kommandostrukturen indrettet til imødegåelse af en trussel fra Warszawa-pagten.

Førrige gang kommandostrukturen blev tilpasset var i 1997. Den netop trufne beslutning om NATO's ny strømlinede kommandostruktur er således et led i Alliancens løbende tilpasning til udviklingen i den sikkerhedspolitiske situation. Erfaringerne fra blandt andet NATO operationerne på Balkan samt tilpasningerne i Alliancen efter terrorangrebene den 11. september 2001 rejste imidlertid nye krav til kommandostrukturen, herunder til evnen til mobilitet. Der var i NATO enighed om, at der i fremtiden ikke ville være behov for subregionale, værnsfælles statiske hovedkvarterer som NATO hovedkvarteret i Karup. Selvom NATO hovedkvarteret i Karup gennem årene har udført en lang række væsentlige opgaver til gavn for det fælles for-

Spm. nr. S 3857

Til videnskabsministeren (4/7 03) af:

Anne Grete Holmsgaard (SF):

»Er formuleringen »den hidtil lempelige praksis i ligestillingssager i forbindelse med stillingsopslag inden for Videnskabsministeriets område« i ministeriets pressemeddelelse af 2. juli 2003 om Statens Humanistiske Forskningsråd udtryk for kritik af, at Det Humanistiske Forskningsråd har handlet aktivt for at få ændret en lille smule ved kønsskævhederne i forskningsverdenen, eller er der tale om selverkendelse af, at ministeren endnu ikke har gjort noget for at støtte forskningsrådene i en aktiv politik, der kan rydde op i års passivitet med hensyn til videnskabelige ansættelser?«

Begrundelse

Pressemeddelelsen kan (næsten) kun læses som en kritik af Det Humanistiske Forskningsråd og af, at der nok ikke har været snor nok i, hvad forskningsrådene kan finde på i forbindelse med opslag af videnskabelige stillinger. Det er trist og mærkværdigt. I forbindelse med behandlingen af den ny forskningsrådsstruktur i foråret 2003 (L 142) gav ministeren ellers udtryk for, at forskningsrådene selv har ansvar for deres prioriteringer (svar på spg. 19 og 20 til L 142). Det fremgik også af svarene, at det er ministerens forventning, at rådene lever op til ligestillingsloven, hvilket jo indebærer, at der skal handles aktivt. Nu kan det jo være, at pennen bare har skrevet lidt upræcist. Det vil derfor være relevant at få oplyst, om der i stedet er tale om en (i givet fald positiv) erkendelse af, at der hidtil er gjort meget lidt fra ministeriets side for at støtte forskningsrådene i at få tiltrukket flere kvinder til videnskabelige stillinger – og bevilninger i øvrigt.